Նորին Վեհափառութիւն ընդունելով սոյն հեռագիրն բարեհաճեց յայտնել իւր շնորհակալութիւնն յանուն Ամենապատիւ Տեղակալ Տ. Մկրտիչ Սրբազան Արքեպիսկոպոսի:

ՏԵՂԱԿԱԼԻ ԱՏԵՆԱՊԵՏԻ ՍԻՆՕԴԻ ՍՐԲՈՅ ԷՋՄԻԱԾՆԻ
ՄԿՐՏԻՉ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ.

Նուիրեմ Ձեզ և բոլոր Անդամոց Սինօդի, նոյնպէս և Միաբանութեան Էջմիածնի զիմն սրտագին շնորհակալութիւն և օրհնեմ զամենեսեան: Զբովանդակեալ ի հեռագրի արտայայտութիւնս ջերմեռանդն զգացմանց, խորին յարգանաց և որդիական հաւատարմութեան համարիմ ես ճշմարիտ առհաւատչեայ ապագայ ծաղկման Մայր Աթոռոյ և բարեկեցութեան Անդամոց Միաբանութեան Նորին, որոց զջերմագին աղօթս լուիցէ Ամենակարողն Աստուած և օգնեսցէ ինձ արդարացուցանել զյոյս և զցանկութիւն ամենեցուն յօգուտ սիրելի Ազգիս և Սրբոյ Եկեղեցւոյ մերոյ:

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ
ՄԱԿԱՐ.

Կիւրակէ ամսոյս 25ին Գեր. Տ. Երեմիա եպիսկոպոս անդամ Սինօդի և աւագ լուսարար Մայր տաճարի պատարագեց Աւագ սեղանոյ վերայ, և յիշատակութեան պահուն մօտեցաւ սեղանի վերայ դրուած Հայրապետական սգապատ գահին, երեսը դէպ ի ժողովուրդ դարձնելով համառօտ և ազդու ատենաբանութեամբ բացատրեց Հայաստանեայցս միակ պարծանք մնացած Հայրապետական Գահի և Գաւազանի Նշանակութիւնն, երկու և կէս տարի թափուր մնալով ազգին ու եկեղեցւոյն վնասի

մեծութիւնն, անցեալ տարւոյ անյաջող ընտրութիւնն, աւետեց այս տարւոյ Եպրեմի ընտրութեան ի հնաւանս Տ. Տ. Մակարայ հաստատութիւնն ամենայն ռուսաց ամենողորմած ԱՂԵՔՍԱՆԴՐ Գ. Կայսեր բարեհաճութեամբ: Յաւարտ ատենաբանութեան՝ լուսարարները վերցրին սգապատ Գահն, և Սրբազան Պատարագիչը՝ դարձաւ դէպ ի սեղանը և շարունակելով Ս. Պատարագը Նորահաստատ Հայրապետի Անունն «Ե–– ––––էլ» աղօթքի մէջ. յիշելս որոտացին զանգակները և ձայնակից եղան լռութեամբ հանդիսականք՝ բարեմաղթելով առ պատարագեալն Յիսուս իւր Իջման Ս. Տեղին մինչ անսասան պահել յաւիտեանս ժամանակաց բարեխօսութեամբ կենդանի Նահատակին և Լուսաւորչին Հայաստանեայցս Սրբոյն Գրիգորի՝ տալով Նորընտիր Հայրապետին անդորր կեանք և կարողութիւն պահպանել ինքեան աւանդուած Իշխանութեան Գահն ու Գաւազանը, որ միակ պարծանք և ապաւէն մնացած է յոլորտս տիեզերաց ցրուեալ հայկազանց:

Զկնի Ս. Պատարագին կատարեցաւ մաղթանք վասն երկարութեան կենաց ամենողորմած Կայսեր ամենայն ռուսաց ԱՂԵՔՍԱՆԴՐ Գ.-ի և կայսերական տան ի շնորհակալութիւն այն ամեն երախտեաց, որով հովանաւորում է Մայր Աթոռոյս և Նորան ապաւինածներին կէս դարուց ի վեր, և շարունակում է նոյնն:

Ճաշին միաբանութեան սեղանատունն ըստ պատշաճին զարդարուած ծաղկօք և ուտենւոյ թարմ ոստերով՝ նոյնպէս և Հայրապետական Թաղն՝ ծաղկեայ շրջանակով սեղանատան փոքրիկ կաթուղիկէի ճակատ դրուած՝ քաղցր տպաւորութիւն էին գործում սեղանակցաց սրտի և դիմաց վերայ. Ճաշի ժամանակ երեք Սրբազան Հարք հետ զհետ, խօսեցան հոգեւանդ և համառօտ ատենաբանութիւններ, նախ՝ Գեր. Տ. Սերովբէ եպիսկոպոս համառօտ թուելով նորահաստատ Հայրապետի բարեմասնութիւններն՝ առաջարկեց կենաց բաժակ, որ ընդունուեցաւ ցնծութեան աղաղակներով և կեցցէներով և ի վերջոյ «Էջմիածին ի հօրէ» շարականով, ապա Գեր. Տ. Մեսրովբ եպիսկոպոս Սմբատեան անդամ Սինօդի համառօտ ծանուցմամբ յոտին կանգնած կարդաց Վեհ. Հայրապետի վերև յիշուած շնորհակալութեան հեռագիրն, առաջարկեց բաժակ վասն հաստատութեան Մայր Աթոռոյ և կենաց Միաբանութեան. դաղարկեցան բաժակներ բարձրացող կեցցէներով. ապա Ամեն. Տ. Մկրտիչ Արքեպիսկոպոս Տեղակալ երախտագիտութիւն յայտնելով Նորին Կայսերական Մեծութեան ԱՂԵՔՍԱՆԴՐ Գ. Կայսեր ամենայն ռուսաց, որ բարեհաճեց ընդունել Ապրիլեան ընտրութիւնն և հաստատել զՏ. Տ. Մակար ի կաթուղիկոսութիւն ամենայն Հայոց և ի պատրիարքութիւն Մայր Աթոռոյս՝ առաջարկեց կե-

նաց բաժակ, որ նոյնպէս ընդունուեցաւ կեցցէներով:

Երեկոյեան կատարեցաւ ճրագալոյց. զանգակատան ճակատը փայլում էր լուսեղէն տառերով սոյն վերտառութիւնն «Կեցցէ կաթուղիկոս ամենայն Հայոց Տ. Տ. Մակար». մինչ ժամը 10 բուականաչափ բազմութիւն զբօսնում էին Մայր վանուցս գաւթում:

Սինօդի կարգադրութեամբ հրաւիրակ նշանակեցան Գեր. Գրիգոր Արքեպիսկոպոս Սագինեան կառավարիչ թեմին Ղարաբաղու և Գեր. Յովակիմ եպիսկոպոս Տ. Գրիգորեան անդամ Սինօդի, գնալ Քիշնև առ Վեհ. Հայրապետն ազգիս և հրաւիրել ի Սուրբ Էջմիածին ի Գահ Հայրապետական, որք ճանապարհ ելան ամսոյս 28-ին:

Նորին Վեհափառութեան կենսագրութեան համառօտ ցանկն հրատարակելով Արարատի ներկայ համարի առաջին թերթում, ընթերցողները կտեսնեն որ Նորին Սրբութեան հաստուն և փորձառու հասակն, խոհական հանճարն, ծանրաբարոյ և վեհանձն բնաւորութիւնն և եկեղեցական կարգաց հմտութիւնն մեծ գրաւական է թէ ազգի յոյսը պիտի պսակուի, և թէ Նորին Սրբութեան Անունը ի շարս ընտրելագոյն հայրապետաց պիտի յիշատակուի հայ եկեղեցական պատմութեան մէջ: